

Urbáře panství Hranice a Drahotuše z let 1528 a 1569

Text edičně připravil, úvodní studií a poznámkami doplnil, graficky upravil a erby nakreslil **Jiří J. K. Nebeský**

Vydalo nakladatelství Jiří Nebeský – Tichý typ Jižní 1965, CZ-753 01 Hranice *www.tichy-typ.cz* jako svou 26. publikaci v listopadu 2025 v nákladu 400 ks

Vydání umožnil grant, který poskytlo město Hranice, a příspěvky obcí Bělotín Černotín Hrabůvka Hustopeče nad Bečvou Jeseník nad Odrou Jezernice Jindřichov Klokočí Milenov Olšovec Opatovice Partutovice Polom Radíkov Starý Jičín Střítež nad Ludinou Teplice nad Bečvou Ústí

ISBN 978-80-909307-2-8

HABENT SUA FATA LIBELLI

„Kdo má, ten má“

I to, co je na první pohled prací čistě odbornou, má své osobní konsekvence. Bylo by zbytečně sebestředné s nimi čtenáře seznamovat, kdyby však neměly dopad na to, jak je celá tato edice dvou raně novověkých urbářů pojata. A není to vlastně soukromá historie, spíš osobní pohled na téma. Můj zájem vyvolaly urbáře nikoli kvůli hospodářským dějinám, nýbrž pro to, co mohou přinést k historické topografii a dějinám osídlení. Poprvé jsem s nimi začal pracovat v roce 2019 v souvislosti s knihou o Zbrašově a mou ne příliš uváženou nabídkou, že pro toto kolektivní dílo zkusím zachytit posloupnost majitelů jednotlivých domů (NEBESKÝ 2019). Téma mě lákalo především jako sonda do světa vesnické genealogie. Veškerou mou energii tehdy ovšem spotřebovala kompilace tisíců dat z pozemkových knih a matrik, takže už nezbyla na to, abych propojil souvislou řadu informací z 18.–20. století s údaji ze starých urbářů. Zdálo se mi, že neexistuje způsob, jak tento problém vyřešit – jména hospodářů ve vsi se radikálně změnila a urbáře na mě působily jako impozantní seznamy desítek, stovek a tisíců čísel, které jsou však „němé“, není je s čím spojit a dát jim smysl.

Teprve až když jsem se k tématu vrátil po nějakém čase (NEBESKÝ 2021B), zažil jsem pocit „prohlédnutí“, který lze shrnout do poučky, jejíž naivita je až zarážející – pokud měly mít urbáře smysl pro vrchnost, musela být posloupnost statků určena nějakou jednoduchou logikou. A to, co se na první pohled jeví nesrozumitelně a náhodně, je nakonec snadno pochopitelné. Rozhodně jsem nebyl první, kdo k takovému závěru došel, což ale nic nemění na intenzitě tohoto soukromého zážitku. Najednou se mi zdálo, že mi pod rukama ožívá historie. Když bylo možné záznamy z urbářů spojit s jednotlivými usedlostmi na mapách Stabilmního katastru – a díky tomu i mapách současných –, náhle získal vývoj jednotlivé vesnice svou logiku. A v dalším plánu už nešlo o jednotlivou ves, ale o širší téma osidlování krajiny, faktické zrození regionu. Struktura, kterou vtiskla území kolonizace 12.–14. století, zůstala přes všechny změny základem kulturní krajiny dodnes, většina toho, co vnímáme v prostoru kolem sebe – rozvrh intravilánu, umístění komunikací, zemědělské půdy a lesů – má svůj původ ve středověku. A urbáře ze 16. století jsou časově neblížíši dochované prameny a samozřejmě ve větší či menší míře představují vyústění dosavadního vývoje, takže jejich prostřednictvím lze hledět do minulosti hlouběji.

V průběhu několika sond do historie vesnic jsem si stále více uvědomoval, že údaje z urbářů je dobré vnímat komplexně, ne jen jména a pořadí osedlých, ale také různou výši dávek a platů, jež odváděli vrchnosti, také jejich celkovou strukturu v rámci panství a ovšem nejrůznější „zasunuté“ údaje, které je snadné přehlédnout. Zabýváte-li se například jen jednou vesnicí, snadno vám uniknou údaje o tom, co si její obyvatelé pronajímali, resp. vlastnili, v okolních vsích či hájemstvích. Mnohá témata související s krajinou jsou roztroušena po celém urbáři a teprve jejich složením v jeden celek nám umožní získat komplexnější obraz o tehdejších řekách, potocích, jezerech a rybnících atd.

A také otázka, která přirozeně napadla každého, kdo se zabýval tematikou poddaných (z jejichž řad samozřejmě pocházeli i moji předkové, byť tedy jinde než na Hranicku) – jak náročné pro ně bylo platit odvody vrchnosti a jak těž-

ké bylo plnit robotní povinnosti? Pokus o odpověď nutně znamenal začít chápat čísla, jež se v urbářích objevují – od způsobu, jak jsou čísla zapsána, přes jednotky, které vyjadřují, až po jejich ekvivalent v naší ekonomické realitě.

To ovšem znamenalo vnímat urbář v celku, i když se zrovna fokusujete na jedno konkrétní téma či místo. A současně to znamenalo spousty hodin času trávených četbou a interpretací. Odtud už byl jen krok k úvahám o edici, která by materiál zpřístupnila širší skupině zájemců, tedy nejen těm, kteří mají dostatečné školení v práci s touto raně novověkou materií.

A přiznávám, že edice s komentáři a doprovodnou studií je snadnější, než by byla kniha odpovědí na otázky, které mě na počátku zaujaly. I k ní snad jednou dojde – zde jsme jen v půli cesty k cíli.

Každopádně naznačené okruhy zájmu ovlivnily výslednou podobu edice, v níž je největší důraz kladen na informační hodnotu urbářů. Nešlo mi tedy o to, aby edice co nejvěrněji reprodukovala zápisy originálních rukopisů, ale naopak o jejich transformaci do podoby, která je systematictější a lépe odpovídá našemu současnému chápání písemnosti, v nichž převažují početní údaje a jež měly sloužit hlavně evidenci. Ve stejném směru co nejhlubšího „vytěžení“ informací z obou urbářů jsem se také pokusil o tak říkajíc paralelní edici, v níž se střídají záznamy z tzv. Register loučných a kopaninných (RLK) a urbáře hranického a drahotušského panství z roku 1569 (U1569) tak, aby bylo co nejjednodušší srovnat stav stejné skutečnosti v roce 1528 a v roce 1569.

Zpřístupnění obsahu urbářů mohlo samozřejmě pokračovat ještě jiným způsobem. Místo edice mohlo jít o moderní převyprávění jejich obsahu – což většinou činí monografická pojednání o dějinách jednotlivých sídel – až tak daleko jsem ale zajít nechtěl.

Kdokoli se začte do souvislejšího textu, např. robotních povinností, které přináší U1569, jistě uzná, že převod původního textu do soudobé češtiny by vyžadoval rozsáhlý interpretační výkon, v němž může snadno dojít ke zkresení původního smyslu zápisu, jenž je v mnoha ohledech nedostatečně komplexní a předpokládá znalost kontextu, který je dnes nesnadné rekonstruovat.

Tím chci říct, že přes snahu o čtenářsky co nejpřístupnější podobu edice, měl výsledek zůstat *edicí* raně novověkých textů a stát se podkladem pro možné interpretace, nikoli interpretací samou – byť přirozeně jistá míra interpretace je neoddělitelnou součástí ediční práce.

Urbáře ovšem nevznikaly jen v 16. století a náročnější zájemce o téma by byl jistě rád, aby svazek obsahoval také revidovaný koncept urbáře z roku 1663, který aktualizoval údaje z U1569, a o něco mladší urbář z roku 1684, který byl pak používán v dalších desetiletích a staletích a dalšího pokračování se již nedočkal. Teprve v takové podobě by edice pokryla celé téma hranických a drahotušských urbářů. Námitka je to jistě důvodná, prozatím jsem však byl rád, že se podařilo dovést k realizaci alespoň první polovinu tohoto úkolu. Práce na ní začala v říjnu 2020 a teprve po pěti letech se blíží dokončení.

Ještě zbývá poděkovat těm, kteří pomohli s prací (a) svou erudicí a ochotou, (b) svou tolerancí a zájmem a (c) financemi z obecních rozpočtů.

Jiří J. K. Nebeský
27. září 2025

- Co je to urbář?** — Urbář je soupisem (1) předepsaných (2) hospodářských povinností (3) osedlých vůči (4) vrchnosti na (5) určitém panství.

Takováto definice [1] je přirozeně dosti abstraktní a obsahuje hned několik pojmů, jejichž konkrétní obsah nemusí být na první pohled zřejmý. Současně jde o termíny navzájem provázané, popisující skutečnosti, které ve druhém tisíciletí evropských křesťanských dějin spoluvytvářely jeden z klíčových sociálně ekonomických rámců, v nichž se odehrával život většiny lidí.

Panství bylo správní – ale i majetkovou, ekonomickou atd. – jednotkou tvořenou jednou či více vesnicemi (jejich částmi), případně městy. Majitel panství – vrchnost, pán – část zemědělské půdy, zejména lesy, vlastnil přímo, většinu půdy však pronajímal některým svým poddaným – ti byli označováni jako *osedlí*, též *usedlí*, *sedláci* (ve městech jako *měšťané* či *předměšťané*). Je podstatné rozlišovat mezi poddanými a osedlými, poněvadž skoro každý osedlý byl poddaným, ale zdaleka ne každý poddaný byl osedlým.

Ono zmíněné pronajímání se však nekryje plně se současným významem tohoto slova. Podstatný rozdíl spočívá v tom, že stranami takovéto nájemní smlouvy nebyli jednotlivci, ale „instituce“ – tak trochu v duchu středověkého realismu, který předpokládal, že univerzálie mají vyšší formu existence než jednotliviny. Takže smlouvu sice uzavíral konkrétní pán, ale činil to ve jménu všech svých nástupců, a na druhé straně osedlý nezískával půdu jen pro svou osobu, ale i pro své následovníky. Taková smlouva byla uzavírána na věky a nekončila fyzickou smrtí těch, kteří ji uzavřeli. Jedno z pojmenování tohoto vztahu to vyjadřuje velmi přesně – *dědičný nájem*, synonymy jsou *zákup*, *purkrecht*, *emfyteuze*, ale i *léno*. V některých ohledech tak z dnešního pohledu vztah osedlého k pronajatým nemovitostem odpovídal spíš skutečnému vlastnictví. V jiném směru se však o nájem v dnešním slova smyslu jednalo – osedlý musel vůči vrchnosti plnit hospodářské povinnosti – jednalo se o odvody v podobě (a) peněz a (b) naturálií a o (c) práci na vrchnostenském majetku. Souhrnně bývají označovány jako *feudální renta*.

Každá z těchto tří kategorií se zpravidla skládala ze širokého repertoáru prvků, z nichž některé byly součástí smlouvy hned na počátku, tedy při vzniku vesnice, jiné přibývaly nebo byly modifikovány v průběhu desítek a stovek let jejího trvání. Stále však byly výsledkem vzájemné dohody obou stran, nikoli jednostranného diktátu ze strany vrchnosti. Teprve když chápeme komplex hospodářských povinností osedlých a jejich zachycení v urbáři nikoli jako ad hoc stanovený momentální stav, ale jako výsledek dějinného vývoje, dlouhé řady vyjednávání a smluv, dostávají urbáře svou hodnotu a svůj smysl pak má i komparace více urbářů ze stejné lokality. Přirozeně ne každý konkrétní případ odpovídal ideální podobě vztahů – ve smlouvách proklamovaná dobrovolnost závazků a láska vrchnosti k poddaným často byly jen floskulemi, ideální podoba vztahů však byla v myslích účastníků přítomná a nelze ji a priori ignorovat. Stejně tak je podnétné vnímat „genetickou“ stránku vztahů vrchnosti a poddaných, byť se opět jedná o ideální kategorie, které mohly mít daleko ke skutečnosti – poddaný se vzdával či byl zbaven části

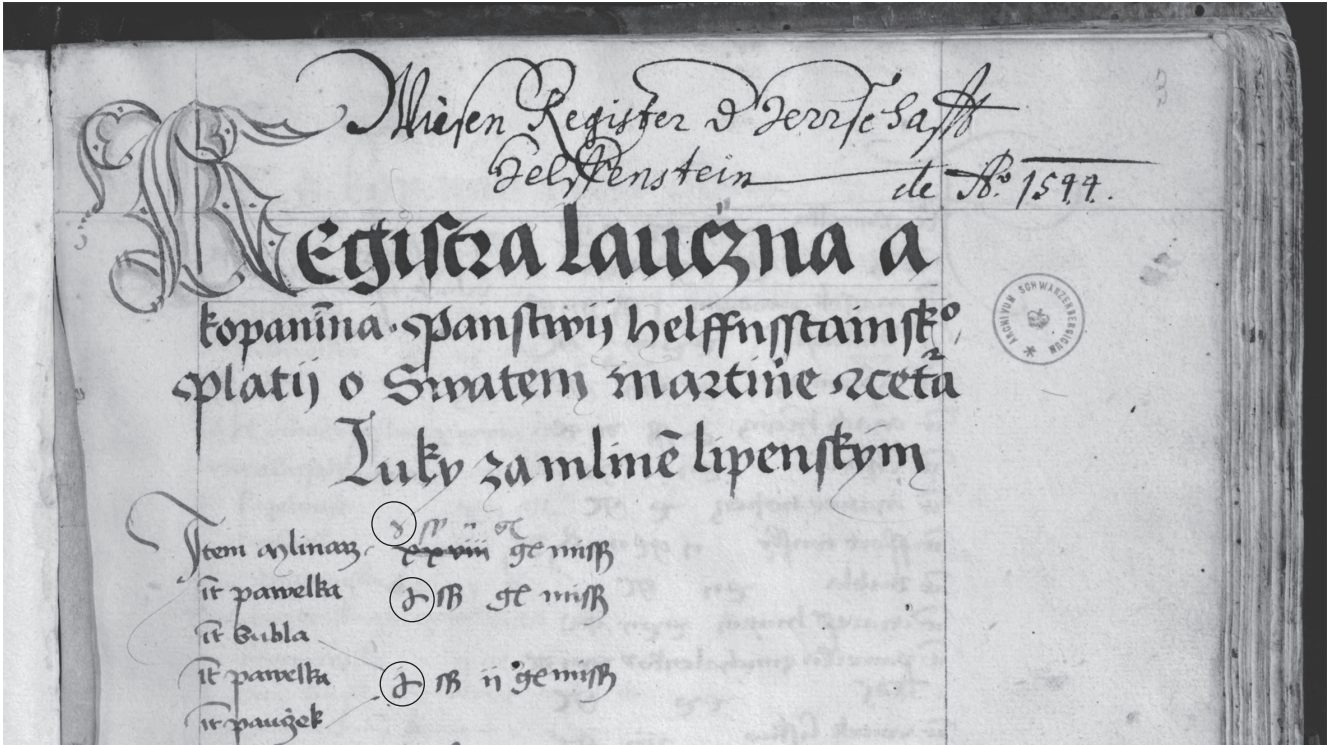
svých práv výměnou za ochranu, vrchnost pak měla být rodičovsky pečující a milostivou. Jinou, i když související otázkou je, nakolik tento vztah nabýval podoby otroctví, ať již v 11. nebo 17. století (např. PETRÁČEK 2012, CERMAN 2022). Popsaný model dědičného nájmu se na Moravě začal uplatňovat v průběhu dlouhého 13. století – byl sem vnášen z německy mluvících oblastí, takže býval označován také jako *německé právo*, byť jeho kořeny tkvějí už v pozdním římském právu.

Urbář je pak soupisem těchto odvodů. Na rozdíl od písemností, které zachycují skutečně odvedené platy, dávky či roboty, však urbáře obsahují jejich předepsané množství, tedy nárok vrchnosti, i když skutečný výběr byl pravidelně nižší – některé usedlosti nebyly osazeny, některé mohly být osvobozeny od platů kvůli požáru atd.

- Moravské urbáře** — První dochovaný urbář vztahující se k českému území pochází ze 60. let 13. století, na Moravě z přelomu 14. a 15. století. V 15. století počet urbářů narůstá – do roku 1500 včetně je datováno celkem čtrnáct moravských urbářů, ze 16. století je jich dochován již více než desetinásobek, zejména od 40. let 16. století jsou vytvářeny stále častěji. Ještě početnější je produkce 17. století, v 18. století pak četnost pořizování urbářů postupně klesá a nejmladší exempláře vznikají na Moravě v 70. letech 18. století. Výraz *urbář* (*urbarium*, *urbaria*) se v moravském prostředí prosazuje až od začátku 17. století, přičemž výrazně častějším a starším, ovšem i obecnějším názvem jsou *registra*, respektive *rejstra* – která dala vzniknout slovu *rejstřík* i citově zabarvenému výrazu *lejstra*. S rozvojem státní správy se od 17. století pomalu snižuje význam správy vrchnostenské, před smlouvami a zvyklostmi, jejichž ztělesněním byly právě urbáře, dostává přednost „přirozené právo“ a stanovení poddanských povinností na základě „rozumu“. Státní, resp. zemská obdoba urbářů je pak označována jako *katastr*.

Formální a obsahové znaky urbářů jsou poměrně variabilní, zatímco pro starší období se dokument, který označujeme jako urbář, velmi blíží úročním rejstříkům, případně účetním sumářům a extraktům, později nabývá knižní formy a obsahuje vedle jmen osedlých také základní přehled jejich zemědělské půdy, platů, dávek, často také robotních povinností, někdy zachycených kolektivně za celou ves, postupem času i individuálně, některé urbáře věnují větší či menší pozornost také vrchnostenskému hospodaření, takže podávají informace o kompletním příjmu vrchnosti z celého panství. Ve vzácných případech jsou urbáře zdobeny ilustracemi, někdy obsahují také popisy vrchnostenských budov atd. Typologii urbářů byla v českých zemích věnována pozornost spíše okrajová (HANZAL 1963, NOVÝ 1965, o místě tohoto typu písemností v rámci patrimoniální správy 15. století zajímavě ŠIMŮNEK 2005, s. 96–101).

- Zájem o urbáře** — Badatelský zájem se k urbářům začal obracet od druhé poloviny 19. století, nejprve samozřejmě k těm nejstarším – středověkým. Od konce 19. století jsou využití a výzkum urbářů úzce spjaty s agrárními dějinami, od 40. let 20. století pojímanými v marxistickém duchu jako „dějiny poddaného lidu“. Průkopnickými díly jsou zejm. PEKAŘ 1911 a KROFTA 1919. Zasvěcený souhrnný pohled na tento typ písemnosti nabídl SALABA 1921 a VACEK 1926. Velkou, byť poněkud předčasnou syntézu dějin předhusitské vesnice přinesl GRAUS 1953 a 1957, pro nějž se staly urbáře důležitým východiskem. Následovali zejm.

(†) RLK, fol. 3r s nadpisem úvodní rubriky, který začal být vnímán jako název celého svazku – jak o tom svědčí i to, že v rámci archivního uspořádání byla doplněna jeho německá verze (i s chybnou datací). Třikrát se opakující vyznačený symbol připomínající písmeno „j“ představuje „půl“ (zde půl kopy grošů míšeňských)

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z 18. století, zpravidla psaný německy, ale někdy i v češtině. Zde: urbář z 18. století z panství v okolí Třeboně, inv. č. 76, SOA v Třeboni

Obyčejný urbář z

č.	osedlý	nemovitost	úrok				čestní				súdové	plece			kury			sýry			rež		oves		č.
			SvJi		SvV		Ván					Vel			Ván			SvD			Sví		Sví		
			grmš	dmš	grmš	dmš	grmš	dmš				ks	grmš	dmš	ks	grmš	dmš	ks	grmš	dmš	vrt	mrk	vrt	mrk	
1	Žaruz / Žarouž {Žarauž}	3	16	3	16	3														2		1,5		1	
2	Hluch	2	11		11															1	2	1,5		2	
3	Junek	2	11		11															1	2	1,5		3	
4	Reček	2	11		11															1	2	1,5		4	
5	Barský	4	21	4	21	4														2	4	1,5		5	
6	Jakšová	4	21	4	21	4														2	4	1,5		6	
7	Řehoř [a]	3	16		16															2		1,5		7	
8	Černý	3	16	3	16	3														2		1,5		8	
9	Churek / Jura Churek	3	16		16															2		1,5		9	
10	Pavel	z zahrady	2		2															nedává		1,5		10	
11	Jeleň	0,5 a z zahrady	3		3															2		1,5		11	
12	Janíčková / Janová	2	11		11															1	2	1,5		12	
13	Krch / Krchovici {Krchowicy}	4	22		22															2	4	3		13	
14	Bartoň	3	16	3	16	3														2		3		14	
15	Novák / Ondra	2	11		11															1	2	1,5		15	
16	Herman	2	11		11															1	2	1,5		16	
17	Prokop	2	11		11															1	2	1,5		17	
18	Vašek / Janíčků Vašek	6	32	3	32	3														4		1,5		18	
19	Vlk	4	21	4	21	4														2	⟨2⟩	1,5		19	
20	Jan Filipů / Jan	2	11		11															1	2	1,5		20	
20A	těž	z kopaniny k purkrechtu [β]	1		1																			20A	
21	Bamra / Baďura	2	11		11															1	2	1,5		21	
22	Klimek	4	21	4	21	4														2	4	1,5		22	
23	Martin	3	16	3	16	3														2		1,5		23	
24	Řehoř [a]	2,5	13		13															1	4	1,5		24	
25	Matěj	2	11		11															1	2 [ε]	1,5		25	
26	Němec	2	11		11															1	2	1,5		26	
27	Mička {Miczka}	2	11		11															1	2	1,5		27	
28	«Mlynář»	z mlýna v Olšovci [γ]	12		12																			28	
	Suma	71	401	3	401	3	24				◊ 16	4	5,5 =	9	3	23	5	24 =	24		≠ 47	2	43,5		
			[δ]				1				2 [ζ]	3			1			5			[η]				

- 1 Suma čestních peněz «...», z každého lánu dávají 4 grmš. [ε]
- 2 Suma soudových peněz «...». Jakž kdo sedí, dává 6 dmš a fojtovi se z toho třetí peníz dostává, že na JMP více nepřijde než suma svrchu psaná. [η]
- 3 A když JMP plecí vzítí neráčí, tehdy za plece po 12 dmš dajte atd.
- 4 Z lánu dávají 4ro kur.
- 5 Suma za sýry 24 grč. Jest 24 sýrů v starých registroch, a to o sv. Duše. [θ]

- [α] Jména osedlých č. 7 a 24 jsou shodná, spíše se však jedná o různé osoby. Je možné, že Řehoř č. 24 je totožný s Řeháčkem (Šonvajdy pouště č. *14).
- [β] Ve významu: plat z kopaniny, která byla připojena k purkrechtnímu majetku, tedy dědičnému nájmu, zatímco v RLK obvykle zůstávaly kopaniny pouze v nájmu.
- [γ] Identifikace dodatečně zapsaného mlýna je obtížná, nejde o Podleský mlýn (Olšovec č. p. 43), který je v RLK i U1569 uváděn u Partutovic, ani o mlýn ve Lhotce (č. p. 1). V U1569 už se mlýn v Olšovci neobjevuje.
- [δ] Původní suma u obou termínů: 389 grmš 3 dmš, po dopsání mlýna byla zvýšena.
- [ε] Suma odpovídá celým 6 lánům (= 72 prt), zapsáno je však jen 71 prt. To mělo dopad i na nejistotu ohledně dávký sýrů.
- [ζ] Celkem se tedy vybírá 24 grmš 6 dmš soudových peněz, z nichž fojtova třetina představuje 8 grmš 2 dmš. Tyto sumy ovšem vycházejí z počtu 27 osedlých, tedy včetně fojtství (dodatečně zapsaný mlýn tyto platy neodváděl).
- [η] U č. 25 původně uvedena dávka 1 vrt 4 mrk, čemuž odpovídá suma, dodatečně byl v rkp. údaj opraven (na proporčně správnějších) 1 vrt 2 mrk, ale suma již opravena nebyla, vycházela by na 47 vrt.
- [θ] Starší registra s dávkou 24 sýrů jsou zřejmě zmíněna proto, že aktuálně by sýrů mělo být méně (23,5), stejně jako v případě čestních peněz. Přednost ovšem měla doložená tradiční výše dávký.

č.	osedlý	nemovitost	úrok		vejmazní					
			SvJi		SvV		SvJi		SvV	
			grč	dč	grč	dč	grč	dč	grč	dč
1	Blažek Rychter	sobě na obci vnově postavil ❶	3		3					
2	Václav Bílej		14	5,5	16	4	1		1	
3	Petr Dvorskejch		21		22	6	1		1	
3A	týž	z louky ❷								
4	Pavel Myslivý		13	2,5	14	6,5	1		1	
5	Andrys Vinklar {Winklar}		11	5,5	13	1,5	1		1	
6	Vítek Tkadlec		6	2,5	7	0,5	1		1	
7	Blažek Na Pátkově {napatkowie}		14	5,5	16	2,5	1		1	
8	Martin Milotský		17	5,5	20	3	1		1	
9	Valenta Fojt zákupní	❸	48		48					
9A	týž	za poctu ❹	18		18					
10	Martin Bedřich		17	5,5	20	3	1		1	
11	Jan Kašník		20	2	22	5	1		1	
12	Bartoň Petrochů		16	1,5	19	4,5	1		1	
13	Vavřinec Mojžíšů		12		13	3	1		1	
14	Matěj Susyk [β]		12		13	3	1		1	
15	Matúš Rodych (Rodých)		20	6	22	6	1		1	
16	Ondra Skalička		16	1,5	19	4,5	1		1	
17	Martin Šafářů		14	5,5	19	4	1		1	
17A	týž	z louky			6					
18	Duchoň Rybář	❺	23	4,5	26	4	1		1	
18A	týž	z říky ❻								
19	Bartoň Halěř		14	5,5	16	4	1		1	
19A	týž	z veřejí {zwerzegi} [γ]	0,5		0,5					
20	Pavel Karel		14	5,5	16	4	1		1	
21	Jan Hořinka		6	2,5	7	0,5	1		1	
22	Vašek Ščádů/v		4	6,5	5	3	1		1	
23	Jíra Petroch		14	5,5	16	4	1		1	
24	Mikuláš Nevrla		17	5,5	20	3	1		1	
25	Ondra Hrubšů		16	1,5	19	4,5	1		1	
26	Jiřík Mikšík		13	2	14	6,5	1		1	
27	Lukáš Němec		11	5,5	13	1,5	1		1	
28	Matouš Malých		17	5,5	20	3	1		1	
29	Pavel Sochor		6	2,5	7	0,5	1		1	
30	Jan Havlů		11	5,5	13	1,5	1		1	
31	Jan Humplů		11	5,5	13	1,5	1		1	
32	Matouš Hořinka		14	5,5	16	4	1		1	
33	Martin Crha	z chaloupky ❸❸	3		3					
34	Matěj Jakubů		4	6,5	5	3	1		1	
35	Blažek Kůň		14	5,5	16	4	1		1	
36	Bartoň Němec		4	6,5	5	3	1		1	
37	Matěj Mašků		13	2	14	6,5	1		1	
38	Martin Michálků		10	2,5	12	5	1		1	
39	Martin Bílého	sobě na obci vnově grunt postavil	3		3					
	Z města Hranic									
*1	Margeta Poučka vdova	z louky v Michovci			10					
*2	Martin Perníkář	z louky v Michovci			3					
	Suma		≠ 554	5	640	1,5	5		5	
			[δ]							

❶ Blažek Rychter že sobě na obci vedle Václava Bílého grunt vnově léta 1570 postavil, dává (...).

❷ (...) a ten plat sám držitel té louky pánu přináší.

❸ Týž on o témž časi [= o SvJi a SvV] podle smlouvy s JMP dobrovolně učiněné za poctu, s kterouž se měl podle hamfeštu svého od pána Voka z Sovince předkom jeho daného dvakrát v roce podle své do-statečnosti před pánem ukázati, má každého roku dávati tak, jakž o to cedula řezané s ním zdělány jsou (...). • Týž fojt každého roku

	z řeky		z louky		neprodávání volů			slepice			vejce	chmel		oves		č.
	Ván		SvM		SvJi			Ván			SvD	«SvM»		SvM		
	grč	dč	grč	dč	hs	grč	dč	ks	grč	dč	ks	vrt	mrk	vrt	mrk	
								1			15					1
								1								2
								1								3
			32													3A
								1								4
								1								5
								1								6
								1								7
								1								8
																9
																9A
								1								10
								1								11
								1								12
								1								13
								1								14
								1								15
								1								16
								1								17
																17A
								1								18
70																18A
								1								19
																19A
								1								20
								1								21
								1								22
								1								23
								1								24
								1								25
								1								26
								1								27
								1								28
								1								29
								1								30
								1								31
								1								32
								1			15					33
								1								34
								1								35
								1								36
								1								37
								1								38
								1			15					39
																*1
																*2
	70		32					38			45	12		40		
	ⓐ		ⓑ		[ε]							ⓓ		ⓔ		

bečku desítku vína, když se mu od ní 1,5 zlm a od drejlinku 3 zlm dá tak, jakž zápis fojtom a dvořákom zákupním a formanům, kte-říž jsou na panství, dán jest ukazuje, přivážeti povinen jest. • Týž fojt na vojnu ven z země i v zemi anebo kde a kdy by panská po-třeba toho nastala a ukázala, na dobrém a hodném koni, ve zbroji,

s těmi braněmi a potřebami, jakž na to sluší, vypraviti se a jeti má. • Týž, když se to fojtství prodává, tehdy pánu z 10 zlm jeden zlatý a z 10 hřiven jedna hřivna auffunku přichází a dávati od starodáv-na povinné jest.

č.	osedlý	nemovitost	plat	
			SvM	
			grč	dč
	V blahutovském hájemství Jakub, hejný, spravuje a plat vybírá			
	Z Blahutovic			
1	Jiřík Hejný Starej	z louk	39	
1A	týž on	z druhé louky, dvou, které jsou Na Teplicích a za vodou	11,5	
2	Jakub Hejný	V jakých jest platích Jakub, hejný blahutovský, hned v listu na druhé straně protiv tomuto, s tímto znamením to všecko napsáno se najde {nejde}. 	119	
3	Martin Kejnar {Keynar}		7	
4	Jura Janců	z louky	3	
4A	týž on	z zahrady	1	
5	Blažek Novák	z louky	3	
6	Vašek Martinů	z louky	22,5	
6A	týž	z kluče, kterou koupil od Kučovce	6	
7	Mikuláš Rejpar {Reypar}	z louky	7	
8	Martin Mazanec	z louky	12	
9	Ondra Vanej {Waney}	z louky	4	
10	Matěj Prejs {Preys}	z louky	3	
11	Michal Bělec	z louky	5	
11A	týž	z kluče	4	
11B	týž on	z nákyh kusů pánu náležitých tak, jakž o to o všecko se s pánem urovnal	14	
12	Matěj Hašků	z louky	2	
13	Martin Kovář	léta 1567 v sobotu před sv. Janem, křtitelem Božím [= 21. VI.], ujal kluč vnově podli Michalovy zahrady, jakž mu vyměřena jest, má z ní platu dávatí každého roku	16	
13A	týž	léta 1572 v pondělí po neděli Exaudi [= 19. V.] ujal ještě vnově kus kluče podle první	10	
	Z Dubu			
14	Vavří Fojtík	z kluče	18	
15	Jan Palásek	z kluče	12	
16	Jakub Bělík	z louky	8	
17	Václav Mlynář	z klučí, které nebožtík Jiřík Mlynář zpřijímal a již v jednu spojeny jsou, dává	4,5	
18	Blažek Mlynář	léta 1572 v pondělí po neděli Exaudi [= 19. V.] ujal ještě vnově kus kluče podle prvních, které Václav Mlynář držel, má z ní každého roku budoucně dávatí	12	
19	Krystýn Zahradník	ujal kluč léta 1568 v středu před sv. Stanislavem [= 5. V.] vedle mlynářovy kopaniny	22	
	Z Polouvsí			
20	Jíra Volek	u louk dvů	30	0,5
21	Staněk {Sstaniek} Polášek	z louky	16	
22	Klimek Bobík	z louky	7	
23	Jiřík Dvorskej	z louky	39	
23A	týž	z kusu roli, o kterouž s JMP se urovnal	6	
23B	týž	z nějakého kouska pláňavy nárožní podli pastvíska jeho	3	
24	Pavel Drahoň a Václav Mlčáků	z kluče, kterou spolu drží	30	
25	Marek Němců	z louky	3	
26	Jíra Otec	z louky	5	
26A	týž on	z kluče	10	
	Z Jesenice			
27	Štefan Šmidt	z kluče	7,5	
28	Andrys Kračmar	z kluče	10	
28A	týž	z kousku kluče pro včelínek	4	
28B	týž	z vnově přiklučované kluče	6	
29	Martin Unger s Mlynářem		5	
30	[a] Mlynář	z kopaniny, kterou nebožtík Petr Mlynář poněkolikrát přijal a od Michala Šnejdera {Ssneydera} koupil a již v jedno spojena jest, dává z ní	43	
31	Foltýn Šnejdar {Ssneydar}	z kluče	13	
32	Hanzl Jenjar {Gengar}	z kluče	13	

č.	osedlý	nemovitost	plat	
			SvM	
			grč	dč
33	Andrys Luboprejs {Lubopreys}	z klučce	12	
33A	týž on	z druhé klučce na Červené hlíně, kterou léta 1569 vnově ujal, dává z ní	14	
34	Štencl Dytrych	z klučce	4	
35	Nykl Šmidt	z klučce	6	
36	Michal Šnejdar {Ssneydar}	z klučce	11	
37	Hanzl Šuvarť {Ssuwart}	z klučce	5	
38	Jiřík Cedľman {Czedľman}	z klučce, kterou potřikrát přijal, v jednu spojena jest	20	
39	Petr Šitavanc {Ssitawancz}	z klučí, které poněkolikrát přijal a v jednu spojeny jsou, dává	22	
40	Andrys Dytrych	z klučce	6	
41	Andrys Nyčman {Nyczman}	z klučce	11	
42	Andrys Nosvatr	z klučce	4	
43	Vencľ Dlouhej	ze dvů klučí	17	
44	Martin Šrejber {Ssreyber}	z klučce	4	
45	Moc {Mocz} Kolínek {Kolník}	z klučí	9	
46	Jakub Kolich a Foltýn Cedľman {Czedľman}	z klučce, kterou léta 1567 vnově ujali	64	
47	Hanuš Šnejdar {Ssneydar}	z klučce	5	
48	Martin Ungar	z klučce	3	
49	Andrys Vinklar {Winklar}	z klučce	5	
50	Mach Dlouhej	ze dvů klučí	10	
51	Urban Pajer {Pager}	z klučce	10	
52	Lorenc Pour {Paur}	ze tří klučí	55	
53	Hanzl Šrejber {Ssreyber}	z klučce	5	
54	Petr Šrejber {Ssreyber}	z klučí od jasenické meze nad Studénkou, dává z ní	25	
55	Grygar Šnejdar {Ssneydar}	z klučí	26	
56	Michal Hulhejzer {Hulheyzer}	z klučce, kterou léta 1567 vnově ujal, dává z ní	14	
57	Blažek Šnejdar {Ssneydar}	z klučce	6	
	Z Polomě			
58	Hanzl Rychter	z klučce	21	
59	Andrys Šalnar	z klučce	7	
60	Hanzl Volf {Wolff}	z klučce	14	
60A	týž on	z louky	15	
60B	týž Hanzl Volfů	ujal vnově kluč léta 1573 o sv. Duše [= 10. V.], spolu s Junkem, vedle první klučce	43	
61	Michal Šindlar	z louky	15	
61A	týž on	z klučce	19	
61B	týž	léta 1572 v pondělí po neděli Exaudi [= 19. V.] ujal ještě vnově kus klučce podli první	12	
61B	týž on	znovu z jiné klučce	12	
	Z Vražného			
62	Albrecht Tejchman {Teychmann}	z klučce	50	
	(*Suma bez dodatků)		(*989 0,5)	
	(*Suma dodatků)		(*157,5)	
	Suma		1146,5 0,5	
			[β]	

❶ Léta Páně 1570 v středu před sv. pannú Margetú [= 12. VII.] stalo se narovnáni s Jakubem, hejným blahutovským, po smrti Jiříka, otce jeho, co kterejch louk, roli a klučí, kteréž otec téhož Jakuba Hejného v hájích a lesích panských bez vůle pánu předešlejch i ouředníků vyklučil a zdělal a v užívání a v držení sobě to uvedl, platů dole psanejch dávatí má a povinen bude tak, jakž smlouva a cedule řezané s ním o to učiněné samy v sobě široce ukazují a zavírají. A ty při sv. Martině každého roku ku prvnímu platu, které jsou předeše otec jeho z jinéch luk, krom těch znovu udělaných, dával a on po něm spravovati má, dobrovolně se v to bez přinucení podvolil:

z louky a roli pod Okrouhlikem 12 grč,
z louky a roli na Červené hlíně 12 grč,
z louky pod Červenú hlínú a z loučky, která k tomu připojena, kterouž držel Martin Klejzl {Kleyzl} z Jesenice, a z loučky, kterouž držel Pavel Jetřich, a kusu roli, která vyfřejmarčena, a to již spolu v jeden kus spojeno jest 10 grč,
z louky na Roubanině pod cestou oderskou a z louky pod Západy [y] 26 grč.
Suma učiní toho platu nahoře psaného 60 grč.